

Piyasa talebini artırmaya yönelik tedbirleri destekleyen biyokütle sürdürülebilirlik kriterlerine ilişkin Cefic politika önerileri

İcra Özeti

Enerji verimliliği, elektrifikasyon ve dögüsel ekonomi ile birlikte biyoekonomi, Avrupa'nın iklim nötrlüğüne doğru endüstriyel dönüşümünün temel itici güçlerinden biri olabilir. Bu nedenle, kimyasallar için biyo-bazlı kaynaklara geçişle ilişkili sürdürülebilirlik faydalarını ortaya koyarken, potansiyel çevresel riskleri de yönetmek amacıyla biyokütlenin sürdürülebilir temini ve kullanımı için net ve tutarlı kriterler belirlemek hayati önem taşımaktadır. (AB) 2018/2001 sayılı Direktif (RED III) kapsamında biyoenerji ve biyoyakıtlar için halihazırda sağlam sürdürülebilirlik kuralları mevcut olmakla birlikte, kimyasallar, malzemeler ve diğer enerji dışı uygulamalarda kullanılan biyokütle için benzer ve uyumlaştırılmış bir çerçeve bulunmamaktadır. Bu durum, düzenlemelerde parçalanmaya, işletmeciler için belirsizliğe ve Avrupa'nın gelişmekte olan biyoekonomi değer zincirlerine yönelik yatırımların önündeki engellere yol açma potansiyeli taşımaktadır.

Bu belge, bağlayıcı nihai ürün düzeyinde biyokütle kaynaklı¹ içerik zorunluluğu gibi piyasa talebini artırıcı önlemlerle bağlantılı ürünlerde kullanılan biyokütle için AB çapında bir sürdürülebilirlik çerçevesi önermektedir. Çerçeve, 4 temel sütun üzerine kurulmuştur:

- RED III sürdürülebilirlik kriterleriyle uyum sağlanması;** bunun için 29. Maddenin (2–7) fıkraları temel alınmalı ve enerji dışı kullanımların kendine özgü özelliklerini yansıtmak üzere gerektiğinde uyarlamalar yapılmalıdır.
- Tarım ve ormancılık sektörlerinde halihazırda yaygın olarak uygulanan, geçerli ve güvenilir gönüllü sertifikasyon sistemlerinin tanınması;** ancak bu sistemlerin RED III ilkelerine uyması ve bu ilkeler ışığında akredite edilmiş, bağımsız üçüncü taraf denetçiler tarafından doğrulanmış olması şartıyla.
- Sera gazı (GHG) emisyonlarının yaşam döngüsü temelli bir değerlendirme yoluyla güçlü iklim koruma önlemleri.** Fosil yakıtla çalışan eşdeğer ürünlerle adil bir karşılaştırma yapılabilmesi için ürünlerin çevresel etki değerlendirmesi gereklidir. Bu tür bir karşılaştırma, uluslararası düzeyde tanınan bir yöntem (örn. ISO 14067:2018) veya —uygun olduğu durumlarda— güvenilir bir bölgesel metodoloji (örn. AB'nin PEF'i) kullanılarak gerçekleştirilmelidir. Her halükarda, seçilen metodoloji sözde “-1/+1 yaklaşımı”nı takip etmeli ve yük kaydırma, çifte sayım ya da sera gazlarının fazla veya az tahmin edilmesini önleyerek iklim performansının şeffaf bir şekilde değerlendirilmesini sağlamalıdır.
- Geniş hammadde uygunluğu:** Tüm hammadde türleri, RED III Madde 29(2-7)'deki biyokütle tedarik sürdürülebilirlik gerekliliklerini veya 2. maddede belirtilen yerleşik sertifikasyon programlarındaki benzer kriterleri karşıladıkları sürece uygun olmaya devam etmelidir.

¹ Biomass-derived products are products wholly or partly derived from biomass, encompassing bio-based and bio-attributed products.

Giriş

Avrupa'nın iklim nötrlüğüne giden yol, sürekli teknolojik ilerlemenin yanı sıra, sanayi sektörlerinin hammadde temin etme ve kullanma biçimlerinde köklü bir dönüşüm gerektirmektedir. Biyokütle —sorumlu bir şekilde temin edildiğinde ve verimli bir şekilde işlendiğinde— kimyasallar, malzemeler ve diğer yüksek değerli ürünler için geleneksel girdilere yenilenebilir bir alternatif sunmaktadır. Ancak, biyokütlenin enerji dışı kullanımları için uyumlu bir sürdürülebilirlik çerçevesi bulunmamakta; bu durum belirsizliğe yol açmakta ve gelişmekte olan biyokütle kaynaklı değer zincirlerine yapılan yatırımları engellemektedir.

Çevresel bütünlüğü korurken ve biyokütle kaynaklı değer zincirlerinin gerçek, ölçülebilir ve doğrulanabilir sera gazı emisyonu faydaları sağlamasını garanti altına alarak net sıfır hedefine doğru endüstriyel geçişi desteklemek için, AB'nin tüm değer zincirlerinde biyokütlenin sürdürülebilir bir şekilde temin edilmesini ve kullanılmasını sağlayan tutarlı bir yaklaşıma ihtiyacı vardır. Bu belge, pazar talebine dayalı önlemlerle bağlantılı ürünlerde kullanılan biyokütle için böyle bir çerçevenin gerekçesini özetlemektedir. Mevcut mevzuata (özellikle RED III) dayanan ve tarım ile ormancılıkta halihazırda yaygın olarak uygulanan güvenilir ve uygulanabilir gönüllü sertifikasyon sistemlerini tanıyan bir yapı önermektedir. Ayrıca, biyokütle kaynaklı ürünlerin yaşam döngüsü boyunca sera gazı (GHG) emisyon performansının değerlendirilmesinin ve tüm biyokütle hammaddelerinin endüstriyel kullanıma uygun kalmasının önemini vurgulamaktadır.

AB Genelinde Bir Çerçeve Oluşturulmasının Gerekçesi

Ürünlerde biyokütle kullanımına yönelik uyumlaştırılmış bir AB çerçevesi aşağıdaki hususlar açısından büyük önem taşımaktadır:

- **Mevzuat açısından açıklık ve tutarlılık sağlamak:** Mevzuata uyumu kolaylaştırmak ve operasyonel öngörülebilirliği artırmak.
- **Potansiyel çevresel riskleri yönetirken, kimya sektöründe biyobazlı kaynaklara geçişle bağlantılı iklim faydalarının farkına varmak/tespit etmek.**
- Endüstriyel üretime uygulanabilirliği göz önünde bulunduran açık ve gerçekçi standartlar oluşturarak ve hammadde kaynaklarının çeşitlendirilmesini destekleyerek **sanayinin dönüşümüne yönelik fırsatların önünü açmak.**
- Ürünlerde biyokütle kullanımına ilişkin sürdürülebilirlik kriterlerinin tutarlı bir şekilde uygulanmasını sağlayarak **Avrupa sanayilerinin küresel rekabet gücünü desteklemek.**

Politika Çerçevesi Önerisi

Önerilen çerçeve, sürdürülebilirliğin aşağıdaki temel unsurlarını kapsamaktadır:

- **Kaynak temini kriterleri:** Hammaddenin yetiştirilmesine ilişkin kriterlerdir. Arazi kullanımındaki değişiklikler, biyolojik çeşitlilik üzerindeki etkiler ile sürdürülebilir tarım ve ormancılık uygulamaları gibi konuları ele almaktadır.
- **İklim performansı:** Ürünün tüm yaşam döngüsü boyunca ortaya çıkan sera gazı emisyonlarını ifade eder. Bu husus yalnızca biyokütleyle doğrudan bağlantılı olmamakla birlikte, biyokütle kaynaklı ürünlerin alternatif ürünlere kıyasla çevresel performansının ortaya konulması açısından önem taşımaktadır.
- **Hammadde uygunluğu:** Pazar talebini teşvik edici önlemlerle ilişkilendirilen ürünlerde hangi tür biyokütle hammaddelerinin uygun kabul edileceğinin tanımlanmasını ifade eder.

Bunların uygulamaya geçirilmesi için dört temel unsur üzerine inşa edilen bir yaklaşım öneriyoruz:

1. RED III'ün 29(2–7) maddelerini temel alarak ve enerji dışı kullanımların kendine özgü özelliklerini yansıtmak üzere gerekli uyarlamaları yaparak, **bağlayıcı ürün düzeyi yükümlülüklerine tabi ürünlerde RED III sürdürülebilirlik kriterleriyle uyum sağlanmalıdır.**
2. **Tarım ve ormancılık alanlarında hâlihazırda yaygın olarak kullanılan güvenilir ve uygulanabilir gönüllü sertifikasyon sistemleri**, RED III ilkelerini karşılamaları ve bu ilkelere uygunluklarının akredite ve bağımsız üçüncü taraf denetçiler tarafından doğrulanması koşuluyla tanınmalıdır.
3. Biyokütle kaynaklı ürünlerin sağladığı iklim faydalarının hesaplanabilmesi için, sera gazı emisyonlarının tüm yaşam döngüsünü esas alan bir değerlendirmeye tabi tutulduğu **güçlü iklim güvenceleri oluşturulmalıdır.** Bu amaçla, -1/+1 yaklaşımını esas alan açık bir yaşam döngüsü değerlendirmesi (LCA) metodolojisi kullanılmalı; yük kaydırma ve çifte sayımın yanı sıra sera gazı emisyonlarının olduğundan fazla veya eksik hesaplanmasının önüne geçilmeli ve böylece ürünün iklim performansının şeffaf bir şekilde değerlendirilmesi sağlanmalıdır.
4. 1. ve 2. maddelerde tanımlanan sürdürülebilirlik gerekliliklerini karşıladıkları sürece tüm biyokütle hammadde türleri uygun kabul edilmeye devam etmeli ve **böylece hammadde uygunluğu mümkün olduğunca geniş kapsamlı tutulmalıdır.**

Bu çerçeve, pazar talebini teşvik edici önlemlerle ilişkilendirilen ürünlere (örneğin, biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine) uygulanmalı ve sürdürülebilirlik kriterlerinin AB dışındaki ülkelere yapılan ithalata da tutarlı biçimde uygulanmasını sağlamalıdır.

Temel sürdürülebilirlik unsurları ile bunların politika çerçevesiyle bağlantısı aşağıda ayrıntılı olarak açıklanmaktadır.

1. Sütun 1 – Tedarik Kriterleri

RED III'ün 29(2–7) maddeleri, biyokütlenin tedarikine ilişkin temel bir sürdürülebilirlik çerçevesi sunmaktadır. Bu çerçeve, ürün politikası kapsamında bağlayıcı ürün düzeyi yükümlülüklerine tabi kimyasallar ve malzemelerde kullanılan biyokütle için ortak bir temel oluşturmalı; enerji uygulamaları ile ürün kullanımları arasındaki farklılıkları yansıtmak üzere gerektiğinde hedefe yönelik uyarlamalar yapılmalıdır. Önerilen uyarlamalara Ek 1'de yer verilmektedir.

2. Sütun 2 - Mevcut Güvenilir Gönüllü Sertifikasyon Sistemlerinin Tanınması

Ormancılık ve tarım gibi birçok sektörde hâlihazırda güvenilir sürdürülebilirlik sertifikasyon sistemleri bulunmaktadır². Uygun olduğu durumlarda, aşağıdaki koşulların karşılanması kaydıyla bu sistemler RED III kriterlerine uygunluğun kanıtı olarak kabul edilmelidir:

- Sertifikasyon sistemlerinin gereklilikleri RED III ilkeleriyle uyumlu olmalıdır. Bu kapsamda, orman kaynaklı hammaddeler bakımından mevcut sertifikasyon sistemlerinde (örneğin PEFC) kullanılan ve uygunluğun ulusal veya alt ulusal düzeyde risk temelli değerlendirme yoluyla belirlenmesine dayanan uygulamanın geçerliliği kabul edilmektedir.
- Söz konusu sistemler, AB'nin sürdürülebilirlik hedefleriyle çelişen herhangi bir unsur içermemelidir.
- RED III ilkeleri ve AB sürdürülebilirlik hedeflerine uygunlukları, akredite ve bağımsız üçüncü taraf denetçiler tarafından doğrulanmalıdır.

² E.g., FSC, PEFC for forestry, RSPO for palm oil. A recent [Parliamentary study](#) lists existing certifications in the agricultural sector.

Buna ek olarak, Üye Devletlerin ulusal mevzuatlarında RED ile eşdeğer sürdürülebilirlik güvencelerini hâlihazırda düzenlemiş olmaları durumunda, ürünlerde kullanılacak biyokütlenin tedarikine ilişkin ilave bir uygunluk kanıtı sunulması gerekmemelidir. RED III'e uygunluğun belgelendirilmesi amacıyla kabul edilen ulusal sertifikasyon sistemleri de biyokütle kaynaklı içerik hedefleri kapsamında sürdürülebilir biyokütlenin belgelendirilmesi için geçerli kabul edilmelidir.

Tarım sektöründe, yenilikçi tarımsal uygulamaların sera gazı emisyonlarını azaltabildiği ve zaman içinde "karbon çiftçiliği" yoluyla sera gazı emisyonlarının tutulmasına katkı sağlayabildiği durumlarda, Ortak Tarım Politikası (CAP) kapsamındaki İyi Tarım ve Çevre Koşulları (GAEC) gereklilikleri hâlihazırda yaygın olarak uygulanmakta ve sürdürülebilir biyokütlenin tanımlanması açısından uygun ve etkin bir referans noktası oluşturmaktadır.

Bu yaklaşım, paralel gereklilikler oluşturmak yerine mevcut sistem ve altyapılardan yararlanarak mükerrer uygulamaların önüne geçmekte, hâlihazırda yüksek standartları uygulayan işletmecileri desteklemekte, mevcut iyi uygulama sistemlerinin kullanılmaya devam edilmesine ve birbirleriyle uyumlu şekilde işlemesine imkân tanımakta ve değer zincirleri genelinde uygulamanın hızlandırılmasına katkı sağlamaktadır.

3. Sütun 3 - İklim performansı (sera gazı değerlendirmesi)

Çevresel bütünlüğün sağlanması, sera gazı performansının ürünün tüm yaşam döngüsü boyunca güçlü bir metodolojiyle değerlendirilmesini gerektirmektedir. Bu değerlendirme, uluslararası düzeyde kabul gören bir yöntem (örneğin ISO 14067:2018) veya uygun olduğu durumlarda güçlü bir bölgesel metodoloji (örneğin 2021/2279/AB³ sayılı Komisyon Tavsiye Kararı) kullanılarak gerçekleştirilebilir. Yakıtlara yönelik sera gazı metodolojileri, çıktının her zaman yakıt ve nihai kullanımın da yanma olması nedeniyle belirli bir referans değere kıyasla emisyon azaltımının kanıtlanmasına dayanırken, kimyasallar ve malzemeler işlev ve uygulama açısından çok daha fazla çeşitlilik göstermektedir. Bu durum, karşılaştırmada kullanılacak tek ve doğrudan eşdeğer bir referans ürünün belirlenmesini güçleştirmektedir. Bu nedenle sera gazı değerlendirme metodolojileri amaca uygun, şeffaf ve bilimsel temelli olmalı; yük kaydırma, çifte sayım veya sera gazı emisyonlarının olduğundan fazla ya da eksik hesaplanmasına yol açmamalıdır.

Bu doğrultuda, [birincil formdaki plastiklerin imalatına ilişkin AB Taksonomisi](#), iklim değişikliğinin azaltılmasına önemli katkı kriterleri kapsamında, biyokütle kaynaklı malzemelerin ikame etmeyi amaçladıkları fosil bazlı malzemelere kıyasla daha düşük bir CO₂ ayak izine sahip olduğunun gösterilmesine yönelik hâlihazırda uygulanabilir bir yaklaşım sunmaktadır. Taksonomide benimsenen bu ilke, ürün düzeyindeki içerik yükümlülüklerine tabi biyokütle kaynaklı ürünlere de uyarlanabilir:

Sürdürülebilir biyobazlı hammaddelerden üretilen ürünlerin yaşam döngüsü boyunca oluşan sera gazı emisyonlarının, fosil hammaddelerden üretilen eşdeğer ürünlerin yaşam döngüsü sera gazı emisyonlarından daha düşük olduğu ortaya konulmalıdır. Yaşam döngüsü sera gazı emisyonları, kabul görmüş bir yaşam döngüsü değerlendirmesi (LCA) metodolojisi⁴ kullanılarak hesaplanmalı ve nicel olarak belirlenen emisyon değerleri bağımsız bir üçüncü tarafça doğrulanmalıdır.

Bununla birlikte, AB'de sera gazı emisyonlarının hesaplanmasına yönelik mevcut yaklaşım parçalı bir yapı sergilemektedir. RED kapsamındaki enerji odaklı kurallar ile kimyasallar ve malzemeler için AB Ürün Çevresel Ayak İzi (EU-PEF) gibi ürün düzeyindeki yaklaşımlar, birbirinden farklı ve bazı durumlarda birbiriyle uyumsuz metodolojik varsayımlar kullanmaktadır.

³ PEF is an EU specific approach and is not harmonised with ISO, so other jurisdictions may apply different, ISO aligned methods.

⁴ In line with EU's PEF as described in Commission Recommendation 2021/2279/EU or ISO 14067:2018.

Bu durum, işletmeciler açısından belirsizlik yaratmakta ve biyokütle kaynaklı ürünlerin çevresel performansının tutarlı bir şekilde ortaya konulmasını güçleştirmektedir. Bu nedenle, adil bir karşılaştırmanın yapılabilmesi, sürdürülebilir ürünlerin geliştirilmesi ve pazara sunulmasında gecikmelerin önlenmesi ve sera gazı etkileri ile sağlanan faydaların değer zincirleri boyunca güvenilir biçimde değerlendirilmesi için açık ve uyumlaştırılmış bir LCA metodolojisine ihtiyaç duyulmaktadır. Söz konusu metodoloji ayrıca, “-1/+1 yaklaşımı” olarak adlandırılan yöntem uygun şekilde, biyojenik karbonun tutulmasını ve daha sonra atmosfere salınmasını doğru biçimde hesaba katmalıdır.

4. Sütun 4 - Feedstock Eligibility

1. ve 2. maddelerde belirtilen kriterleri karşılamaları koşuluyla tüm biyokütle hammadde türleri uygun kabul edilmelidir. Bu yaklaşım, RED III kapsamında hâlihazırda öngörülenler gibi keyfi kısıtlamalar getirmeden çevresel risklerin ele alınmasını sağlar. Kimyasallar ve malzemeler için bu tür bir üst sınır uygulanması ters etki yaratacak ve yüksek katma değerli sanayi segmentlerinin dönüşümünü sekteye uğratacaktır.

Çalışmalar⁵ aşağıdaki hususları ortaya koymaktadır:

- Gıda ve yem bitkileri, sürdürülebilir yetiştirme koşulları altında gıda dışı uygulamalarda kullanıldıklarında gıda güvensizliğini artırmamaktadır.
- Bu tür ürünler, arazi kullanım verimliliği açısından yüksek performans göstermekte ve gıda ile yem piyasaları için birden fazla değerli yan ürün sağlamaktadır. Bu husus, [AB Protein Eylem Planı](#)’nda da vurgulanmaktadır.
- Gıda güvensizliğine en büyük katkıyı sağlayan unsurlardan biri gıda israfıdır. Sorunun boyutu FAO ve UNEP⁶ tarafından düzenli olarak raporlanmaktadır.

For more information please contact:

Marco Pellegrini - Bioeconomy Manager

mpe@cefic.be

About Cefic

Cefic, the European Chemical Industry Council, is the forum of large, medium and small chemical companies across Europe, accounting for 1.2 million jobs and 13% of world chemicals production.

⁵ See, among others Dammer, L., Carus, M., Porc, O. 2023: *The Use of Food and Feed Crops for Bio-based Materials and the Related Effects on Food Security. Renewable Carbon Initiative* (ed.), Hürth 2023; (Dammer et al. 2023)

⁶ In 2022, the world wasted 1.05 billion tonnes of food. This amounts to one-fifth (19%) of food available to consumers being wasted, at the retail, food service, and household levels. That is in addition to the 13% of the world’s food lost in the supply chain, from post-harvest up to and excluding retail. Food loss and waste generate 8-10 per cent of global GHG emissions – almost five times the total emissions from the aviation sector.

Ek 1 – RED III Madde 29(2–7) Esas Alınarak Yapılan Değişiklikler

Paragraf	RED III Madde 29(2–7)	Biyokütle kaynaklı ürünleri kapsayacak değişiklikler
2	Ormancılık kaynaklı olmayan, ancak tarım arazilerinden elde edilen atık ve kalıntılardan üretilen biyoyakıtlar, biyosiviler ve biyokütle yakıtları; 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından, yalnızca işletmecilerin veya ulusal makamların toprak kalitesi ve toprak karbonu üzerindeki etkileri ele almaya yönelik izleme veya yönetim planlarına sahip olmaları hâlinde dikkate alınmalıdır. Bu etkilerin nasıl izlendiği ve yönetildiğine ilişkin bilgiler, Madde 30(3) uyarınca raporlanmalıdır.	Biyoyakıtlar, biyosiviler ve biyokütle yakıtları Biyokütle kaynaklı ürünler, ormancılık kaynaklı olmayan, tarım arazilerinden elde edilen atık ve kalıntılardan üretildiğinde, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından [xxx sayılı düzenlemede] tanımlanan biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine katkılarının belirlenmesi bakımından yalnızca işletmecilerin veya ulusal makamların toprak kalitesi ve toprak karbonu üzerindeki etkileri ele alan izleme veya yönetim planlarına sahip olmaları hâlinde dikkate alınmalıdır. Bu etkilerin nasıl izlendiği ve yönetildiğine ilişkin bilgiler, Madde 30(3) uyarınca raporlanmalıdır.
	1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar yenilenebilir enerjiye özgüdür ve bu nedenle biyokütle kaynaklı ürünleri kapsamak bakımından uygun değildir. Söz konusu bentler özellikle aşağıdaki hususlara atıfta bulunmaktadır: a) Üye Devletlerin yenilenebilir enerji paylarına ve ilgili hedeflere katkı, b) yenilenebilir enerji yükümlülüklerine uyumun ölçülmesi, c) biyoyakıtların, biyosivilerin ve biyokütle yakıtlarının tüketimine yönelik mali destekten yararlanma uygunluğu. Bu nedenle söz konusu hükümler biyokütle kaynaklı ürünlere uygulanabilir değildir. Madde 30(3), işletmecilerin RED III kapsamında tanımlanan sürdürülebilirlik ve sera gazı emisyon azaltımı kriterlerine uygunluğa ilişkin güvenilir bilgiler sunmalarını sağlamak amacıyla Üye Devletlerin alması gereken tedbirleri düzenlemektedir. Bu gerekliliğin, biyokütle kaynaklı ürünleri kapsayacak düzenleyici çerçeveye uyarlanması gerekmektedir.	

3	Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen ve 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından dikkate alınan biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları; arazinin söz konusu statüyü koruyup korumadığına bakılmaksızın, Ocak 2008’de veya sonrasında aşağıdaki statülerden birine sahip olan, biyolojik çeşitlilik değeri yüksek arazilerden elde edilen hammaddelerden üretilmemelidir: (a) İnsan faaliyetlerine ilişkin açıkça görülebilir herhangi bir belirtinin bulunmadığı ve ekolojik süreçlerin önemli ölçüde bozulmadığı, yerli türlerden oluşan ormanlar ve diğer ağaçlık alanlar ile ormanın bulunduğu ülkede tanımlandığı şekliyle yaşlı ormanlar; (b) Tür bakımından zengin, bozulmamış ve ilgili yetkili makam tarafından biyolojik çeşitlilik açısından yüksek olduğu belirlenmiş ormanlar ve diğer ağaçlık alanlar; ancak söz konusu hammaddenin üretiminin ilgili doğa koruma amaçlarına zarar vermediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; (c) Aşağıdaki şekillerde belirlenmiş alanlar: (i) Kanunla veya ilgili yetkili makam tarafından doğa koruma amacıyla belirlenmiş alanlar; ancak söz konusu hammaddenin üretiminin ilgili doğa koruma amaçlarına zarar vermediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; veya (ii) Uluslararası anlaşmalarla tanınan veya hükümetler arası kuruluşlar ya da Uluslararası Doğayı Koruma Birliği tarafından hazırlanan listelerde yer alan nadir, tehdit altındaki veya nesli tükenme tehlikesi bulunan ekosistemlerin ya da türlerin korunması amacıyla belirlenmiş	Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen biyokütle kaynaklı ürünler, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından [xxx sayılı düzenlemede] tanımlanan biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine katkıları bakımından dikkate alındığında; arazinin söz konusu statüyü koruyup korumadığına bakılmaksızın, Ocak 2008’de veya sonrasında aşağıdaki statülerden birine sahip olan, biyolojik çeşitlilik değeri yüksek arazilerden elde edilen hammaddelerden üretilmemelidir: (a) İnsan faaliyetlerine ilişkin açıkça görülebilir herhangi bir belirtinin bulunmadığı ve ekolojik süreçlerin önemli ölçüde bozulmadığı, yerli türlerden oluşan ormanlar ve diğer ağaçlık alanlar ile ormanın bulunduğu ülkede tanımlandığı şekliyle yaşlı ormanlar; (b) Tür bakımından zengin, bozulmamış ve ilgili yetkili makam tarafından biyolojik çeşitlilik açısından yüksek olduğu belirlenmiş ormanlar ve diğer ağaçlık alanlar; ancak söz konusu hammaddenin üretiminin ilgili doğa koruma amaçlarına zarar vermediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; (c) Aşağıdaki şekillerde belirlenmiş alanlar: (i) Kanunla veya ilgili yetkili makam tarafından doğa koruma amacıyla belirlenmiş alanlar; ancak söz konusu hammaddenin üretiminin ilgili doğa koruma amaçlarına zarar vermediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; veya (ii) Uluslararası anlaşmalarla tanınan veya hükümetler arası kuruluşlar ya da Uluslararası Doğayı Koruma Birliği tarafından hazırlanan listelerde yer alan nadir, tehdit altındaki veya nesli tükenme tehlikesi bulunan ekosistemlerin ya da türlerin korunması amacıyla belirlenmiş alanlar; bunların Madde 30(4)’ün birinci alt paragrafı uyarınca tanınması koşuluyla, ancak söz konusu hammaddenin üretiminin ilgili doğa koruma
---	--	---

alanlar; bunların Madde 30(4)'ün birinci alt paragrafı uyarınca tanınması koşuluyla, ancak söz konusu hammaddenin üretiminin ilgili doğa koruma amaçlarına zarar vermediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; (d) Bir hektardan büyük ve biyolojik çeşitlilik açısından yüksek değere sahip çayırlar olup aşağıdaki niteliklerden birini taşıyan alanlar: (i) doğal nitelikte olan, yani insan müdahalesi olmaksızın çayır olarak kalacak ve doğal tür bileşimini, ekolojik özelliklerini ve süreçlerini koruyan çayırlar; veya (ii) doğal olmayan, yani insan müdahalesi olmaması hâlinde çayır niteliğini kaybedecek olan, tür bakımından zengin ve bozulmamış, ayrıca ilgili yetkili makam tarafından biyolojik çeşitlilik açısından yüksek değere sahip olduğu belirlenmiş çayırlar; ancak hammaddenin hasat edilmesinin, söz konusu alanın biyolojik çeşitlilik açısından yüksek değere sahip çayır statüsünün korunması için gerekli olduğunun kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; veya (e) fundalık alanlar. 6. paragrafın (a)(vi) ve (vii) bentlerinde belirtilen koşulların karşılanmaması hâlinde, bu paragrafın birinci alt paragrafı, (c) bendi hariç olmak üzere, orman biyokütlesinden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtlarına da uygulanır. Komisyon, hangi çayırların bu paragrafın birinci alt paragrafının (d) bendi kapsamında değerlendirileceğinin belirlenmesine ilişkin kriterleri daha ayrıntılı olarak belirleyen uygulama tasarrufları kabul edebilir. Söz konusu uygulama tasarrufları, Madde 34(3)'te belirtilen inceleme usulüne uygun olarak kabul edilir.	amaçlarına zarar vermediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; (d) Bir hektardan büyük ve biyolojik çeşitlilik açısından yüksek değere sahip çayırlar olup aşağıdaki niteliklerden birini taşıyan alanlar: (i) doğal nitelikte olan, yani insan müdahalesi olmaksızın çayır olarak kalacak ve doğal tür bileşimini, ekolojik özelliklerini ve süreçlerini koruyan çayırlar; veya (ii) doğal olmayan, yani insan müdahalesi olmaması hâlinde çayır niteliğini kaybedecek olan, tür bakımından zengin ve bozulmamış, ayrıca ilgili yetkili makam tarafından biyolojik çeşitlilik açısından yüksek değere sahip olduğu belirlenmiş çayırlar; ancak hammaddenin hasat edilmesinin, söz konusu alanın biyolojik çeşitlilik açısından yüksek değere sahip çayır statüsünün korunması için gerekli olduğunun kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; veya (e) fundalık alanlar. 6. paragrafın (a)(vi) ve (vii) bentlerinde belirtilen koşulların karşılanmaması hâlinde, bu paragrafın birinci alt paragrafı, (c) bendi hariç olmak üzere, orman biyokütlesinden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtlarına biyokütle kaynaklı ürünlere de uygulanır. Komisyon, hangi çayırların bu paragrafın birinci alt paragrafının (d) bendi kapsamında değerlendirileceğinin belirlenmesine ilişkin kriterleri daha ayrıntılı olarak belirleyen uygulama tasarrufları kabul edebilir. Söz konusu uygulama tasarrufları, Madde 34(3)'te belirtilen inceleme usulüne uygun olarak kabul edilir.
---	---

	1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar yenilenebilir enerjiye özgüdür ve bu nedenle biyokütle kaynaklı ürünleri kapsamak için uygun değildir. Söz konusu bentler özellikle aşağıdaki hususlara atıfta bulunmaktadır: a) Üye Devletlerin yenilenebilir enerji paylarına ve bunlarla bağlantılı hedeflere katkı sağlanması, b) yenilenebilir enerji yükümlülüklerine uygunluğun ölçülmesi, c) biyoyakıtların, biyosıvıların ve biyokütle yakıtlarının tüketimine yönelik mali destekten yararlanma uygunluğu. Bu nedenle söz konusu hükümler biyokütle kaynaklı ürünlere uygulanabilir değildir. Madde 34 ve bu maddenin alt paragrafları; komite usulüne, Enerji Birliği Komitesi ile Biyoyakıtlar, Biyosıvılar ve Biyokütle Yakıtlarının Sürdürülebilirliği Komitesi tarafından Komisyona sağlanan desteğe ve taslak uygulama tasarruflarının kabul edilmesine ilişkindir. Bunların enerji odaklı komiteler olması nedeniyle, söz konusu atıf biyokütle kaynaklı ürünlere uygulanabilir değildir.	
4	Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen ve 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından dikkate alınan biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları; Ocak 2008’de aşağıdaki statülerden birine sahip olan ancak artık bu statüyü taşımayan, yüksek karbon stokuna sahip arazilerden elde edilen hammaddelerden üretilmemelidir: (a) sulak alanlar, yani yıl boyunca veya yılın önemli bir bölümünde sürekli olarak suyla kaplı veya suya doymuş olan araziler; (b) sürekli ormanlık alanlar, yani bir hektardan büyük, ağaç boyunun beş metreden fazla ve tepe kapallılığının %30’dan yüksek olduğu veya ağaçların bulundukları yerde bu eşiklere ulaşabilecek durumda olduğu araziler;	Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen biyokütle kaynaklı ürünler, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından [xxx sayılı düzenlemede] tanımlanan biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine katkıları bakımından dikkate alındığında; Ocak 2008’de aşağıdaki statülerden birine sahip olan ancak artık bu statüyü taşımayan, yüksek karbon stokuna sahip arazilerden elde edilen hammaddelerden üretilmemelidir: (a) sulak alanlar, yani yıl boyunca veya yılın önemli bir bölümünde sürekli olarak suyla kaplı veya suya doymuş olan araziler; (b) sürekli ormanlık alanlar, yani bir hektardan büyük, ağaç boyunun beş metreden fazla ve tepe kapallılığının %30’dan yüksek olduğu veya ağaçların bulundukları yerde bu eşiklere ulaşabilecek durumda olduğu araziler;

	(c) bir hektardan büyük, ağaç boyunun beş metreden fazla ve tepe kapallılığının %10 ile %30 arasında olduğu veya ağaçların bulundukları yerde bu eşiklere ulaşabilecek durumda olduğu araziler; ancak dönüşüm öncesinde ve sonrasında alanın karbon stokunun, Ek V'in C Bölümünde belirtilen metodolojinin uygulanması hâlinde bu Maddenin 10. paragrafında belirtilen koşulların karşılanacağı düzeyde olduğunun kanıtlanması hâli bundan müstesnadır. Hammaddenin elde edildiği tarihte arazinin Ocak 2008'de sahip olduğu statüyle aynı statüye sahip olması hâlinde bu paragraf uygulanmaz. 6. paragrafın (a)(vi) ve (vii) bentlerinde belirtilen koşulların karşılanmaması hâlinde, bu paragrafın birinci alt paragrafı, (b) ve (c) bentleri hariç olmak üzere, ayrıca bu paragrafın ikinci alt paragrafı da orman biyokütlesinden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtlarına uygulanır.	(c) bir hektardan büyük, ağaç boyunun beş metreden fazla ve tepe kapallılığının %10 ile %30 arasında olduğu veya ağaçların bulundukları yerde bu eşiklere ulaşabilecek durumda olduğu araziler; ancak dönüşüm öncesinde ve sonrasında alanın karbon stokunun, Ek V'in C Bölümünde belirtilen metodolojinin uygulanması hâlinde bu Maddenin 10. paragrafında belirtilen koşulların karşılanacağı düzeyde olduğunun kanıtlanması hâli bundan müstesnadır. Hammaddenin elde edildiği tarihte arazinin Ocak 2008'de sahip olduğu statüyle aynı statüye sahip olması hâlinde bu paragraf uygulanmaz. 6. paragrafın (a)(vi) ve (vii) bentlerinde belirtilen koşulların karşılanmaması hâlinde, bu paragrafın birinci alt paragrafı, (b) ve (c) bentleri hariç olmak üzere, ayrıca bu paragrafın ikinci alt paragrafı da orman biyokütlesinden üretilen biyokütle kaynaklı ürünlere biyoyakıtlara, biyosıvılara ve biyokütle yakıtlarına uygulanır.
	1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar yenilenebilir enerjiye özgüdür ve bu nedenle biyokütle kaynaklı ürünleri kapsamak için uygun değildir. Söz konusu bentler özellikle aşağıdaki hususlara atıfta bulunmaktadır: a) Üye Devletlerin yenilenebilir enerji paylarına ve bunlarla bağlantılı hedeflere katkı sağlanması, b) yenilenebilir enerji yükümlülüklerine uygunluğun ölçülmesi, c) biyoyakıtların, biyosıvıların ve biyokütle yakıtlarının tüketimine yönelik mali destekten yararlanma uygunluğu. Bu nedenle söz konusu hükümler biyokütle kaynaklı ürünlere uygulanabilir değildir.	

5	Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen ve 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından dikkate alınan biyoyakıtlar, biyosivılar ve biyokütle yakıtları; Ocak 2008’de turbalık niteliğinde olan arazilerden elde edilen hammaddelerden üretilmemelidir. Ancak söz konusu hammaddenin yetiştirilmesi ve hasat edilmesinin, daha önce drenaj uygulanmamış toprağın drene edilmesini gerektirmediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır. 6. paragrafın (a)(vi) ve (vii) bentlerinde belirtilen koşulların karşılanmaması hâlinde, bu paragraf orman biyokütlesinden üretilen biyoyakıtlar, biyosivılar ve biyokütle yakıtlarına da uygulanır.	Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen biyoyakıtlar, biyosivılar ve biyokütle yakıtları. Tarım kaynaklı biyokütleden üretilen biyokütle kaynaklı ürünler, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından [xxx sayılı düzenlemede] tanımlanan biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine katkıları bakımından dikkate alındığında, Ocak 2008’de turbalık niteliğinde olan arazilerden elde edilen hammaddelerden üretilmemelidir. Ancak söz konusu hammaddenin yetiştirilmesi ve hasat edilmesinin, daha önce drenaj uygulanmamış toprağın drene edilmesini gerektirmediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır. 6. paragrafın (a)(vi) ve (vii) bentlerinde belirtilen koşulların karşılanmaması hâlinde, bu paragraf orman biyokütlesinden üretilen biyokütle kaynaklı ürünlere biyoyakıtlara, biyosivılara ve biyokütle yakıtlarına da uygulanır.
	1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar yenilenebilir enerjiye özgüdür ve bu nedenle biyokütle kaynaklı ürünleri kapsamak için uygun değildir. Söz konusu bentler özellikle aşağıdaki hususlara atıfta bulunmaktadır: a) Üye Devletlerin yenilenebilir enerji paylarına ve bunlarla bağlantılı hedeflere katkı sağlanması, b) yenilenebilir enerji yükümlülüklerine uygunluğun ölçülmesi, c) biyoyakıtların, biyosivıların ve biyokütle yakıtlarının tüketimine yönelik mali destekten yararlanma uygunluğu. Bu nedenle söz konusu hükümler biyokütle kaynaklı ürünlere uygulanabilir değildir.	

6	Orman biyokütlesinden üretilen ve 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından dikkate alınan biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları, sürdürülebilir olmayan üretimden elde edilen orman biyokütlesinin kullanılması riskini en aza indirmek amacıyla aşağıdaki kriterleri karşılamalıdır: (a) Orman biyokütlesinin hasat edildiği ülkede, hasat alanında uygulanabilir ulusal veya alt ulusal mevzuatın yanı sıra aşağıdaki hususların sağlanmasına yönelik izleme ve yaptırım sistemleri bulunmalıdır: (i) hasat faaliyetlerinin hukuka uygunluğu; (ii) hasat edilen alanların yeniden ormanlaştırılması; (iii) sulak alanlar, çayırlar, fundalıklar ve turbalıklar dâhil olmak üzere, uluslararası veya ulusal mevzuat kapsamında ya da ilgili yetkili makam tarafından doğa koruma amacıyla belirlenmiş alanların, biyolojik çeşitliliğin korunması ve habitat tahribatının önlenmesi amacıyla korunması; (iv) hasadın, sürdürülebilir orman yönetimi ilkelerine uygun olarak toprak kalitesinin ve biyolojik çeşitliliğin korunması gözetilerek ve olumsuz etkilerin önlenmesi amacıyla gerçekleştirilmesi; bu kapsamda kütük ve köklerin hasat edilmesinden, birincil ormanların ve ormanın bulunduğu ülkede tanımlandığı şekliyle yaşlı ormanların bozulmasından veya bunların plantasyon ormanlarına dönüştürülmesinden kaçınılması; hassas topraklarda hasat yapılmaması; büyük ölçekli tıraşlama kesimleri için ormanın bulunduğu ülkede tanımlanan azami eşiklere uyulması; ölü odunun çıkarılmasına ilişkin yerel ve ekolojik açıdan uygun muhafaza eşiklerinin gözetilmesi ve toprak sıkışması da dâhil olmak üzere toprak kalitesi ile biyolojik çeşitlilik özellikleri ve	Orman biyokütlesinden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları Orman biyokütlesinden üretilen biyokütle kaynaklı ürünler, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından [xxx sayılı düzenlemede] tanımlanan biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine katkıları bakımından dikkate alındığında, sürdürülebilir olmayan üretimden elde edilen orman biyokütlesinin kullanılması riskini en aza indirmek amacıyla aşağıdaki kriterleri karşılamalıdır: (a) Orman biyokütlesinin hasat edildiği ülkede, hasat alanında uygulanabilir ulusal veya alt ulusal mevzuatın yanı sıra aşağıdaki hususların sağlanmasına yönelik izleme ve yaptırım sistemleri bulunmalıdır: (i) hasat faaliyetlerinin hukuka uygunluğu; (ii) hasat edilen alanların yeniden ormanlaştırılması; (iii) sulak alanlar, çayırlar, fundalıklar ve turbalıklar dâhil olmak üzere, uluslararası veya ulusal mevzuat kapsamında ya da ilgili yetkili makam tarafından doğa koruma amacıyla belirlenmiş alanların, biyolojik çeşitliliğin korunması ve habitat tahribatının önlenmesi amacıyla korunması; (iv) hasadın, sürdürülebilir orman yönetimi ilkelerine uygun olarak toprak kalitesinin ve biyolojik çeşitliliğin korunması gözetilerek ve olumsuz etkilerin önlenmesi amacıyla gerçekleştirilmesi; bu kapsamda kütük ve köklerin hasat edilmesinden, birincil ormanların ve ormanın bulunduğu ülkede tanımlandığı şekliyle yaşlı ormanların bozulmasından veya bunların plantasyon ormanlarına dönüştürülmesinden kaçınılması; hassas topraklarda hasat yapılmaması; büyük ölçekli tıraşlama kesimleri için ormanın bulunduğu ülkede tanımlanan azami eşiklere uyulması; ölü odunun çıkarılmasına ilişkin yerel ve ekolojik açıdan uygun muhafaza eşiklerinin gözetilmesi ve toprak sıkışması da dâhil olmak üzere toprak kalitesi ile biyolojik çeşitlilik özellikleri ve habitatlar üzerindeki olumsuz etkileri en aza indiren tomrukçuluk sistemlerinin kullanılmasına ilişkin gerekliliklere uyulması;
---	--	---

habitatlar üzerindeki olumsuz etkileri en aza indiren tomrukçuluk sistemlerinin kullanılmasına ilişkin gerekliliklere uyulması; (v) hasadın, ormanın uzun vadeli üretim kapasitesini koruması veya artırması; (vi) orman biyokütlesinin hasat edildiği ormanların, sırasıyla 3. paragrafın (a), (b), (d) ve (e) bentlerinde, 4. paragrafın (a) bendinde ve 5. paragrafta belirtilen statülere sahip arazilerden kaynaklanmaması; bu değerlendirme, söz konusu paragraflarda belirtilen arazi statüsünün belirlenmesine ilişkin aynı koşullar çerçevesinde yapılır; ve (vii) orman biyokütlesinden biyoyakıt, biyosıvı ve biyokütle yakıtı üreten tesislerin, Madde 30(3) uyarınca gerçekleştirilen denetimler amacıyla ve şirket düzeyindeki iç süreçlerle desteklenen bir güvence beyanı düzenleyerek, orman biyokütlesinin bu alt paragrafın (vi) bendinde belirtilen arazilerden temin edilmediğini doğrulaması. (b) Bu paragrafın (a) bendinde belirtilen kanıtın mevcut olmaması hâlinde, orman biyokütlesinden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları, orman tedarik alanı düzeyinde aşağıdaki hususları güvence altına alan yönetim sistemlerinin bulunması koşuluyla, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından dikkate alınır: (i) hasat faaliyetlerinin hukuka uygunluğu; (ii) hasat edilen alanların yeniden ormanlaştırılması;	(v) hasadın, ormanın uzun vadeli üretim kapasitesini koruması veya artırması; (vi) orman biyokütlesinin hasat edildiği ormanların, sırasıyla 3. paragrafın (a), (b), (d) ve (e) bentlerinde, 4. paragrafın (a) bendinde ve 5. paragrafta belirtilen statülere sahip arazilerden kaynaklanmaması; bu değerlendirme, söz konusu paragraflarda belirtilen arazi statüsünün belirlenmesine ilişkin aynı koşullar çerçevesinde yapılır; ve (vii) orman biyokütlesinden biyokütle kaynaklı ürünler biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları üreten tesislerin, şirket düzeyindeki iç süreçlerle desteklenen bir güvence beyanı düzenleyerek, Madde 30(3) uyarınca gerçekleştirilen denetimler amacıyla, orman biyokütlesinin bu alt paragrafın (vi) bendinde belirtilen arazilerden temin edilmediğini doğrulaması. (b) Bu paragrafın (a) bendinde belirtilen kanıtın mevcut olmaması hâlinde, orman biyokütlesinden üretilen biyokütle kaynaklı ürünler biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları, orman tedarik alanı düzeyinde aşağıdaki hususları güvence altına alan yönetim sistemlerinin bulunması koşuluyla, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından [xxx sayılı düzenlemede] tanımlanan biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine katkıları bakımından dikkate alınır: (i) hasat faaliyetlerinin hukuka uygunluğu; (ii) hasat edilen alanların yeniden ormanlaştırılması; (iii) Sulak alanlar, çayırlar, fundalıklar ve turbalıklar dâhil olmak üzere, uluslararası veya ulusal mevzuat kapsamında ya da ilgili yetkili makam tarafından doğa koruma amacıyla belirlenmiş alanların; biyolojik çeşitliliğin korunması ve habitat tahribatının önlenmesi amacıyla korunması; ancak söz konusu hammaddenin hasadının bu doğa koruma amaçlarına zarar vermediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır;
---	--

	(iii) Sulak alanlar, çayırlar, fundalıklar ve turbalıklar dâhil olmak üzere, uluslararası veya ulusal mevzuat kapsamında ya da ilgili yetkili makam tarafından doğa koruma amacıyla belirlenmiş alanların; biyolojik çeşitliliğin korunması ve habitat tahribatının önlenmesi amacıyla korunması; ancak söz konusu hammaddenin hasadının bu doğa koruma amaçlarına zarar vermediğinin kanıtlanması hâli bundan müstesnadır; (iv) Hasadın, sürdürülebilir orman yönetimi ilkelerine uygun olarak ve olumsuz etkilerin önlenmesi amacıyla, toprak kalitesi ile biyolojik çeşitliliğin korunması gözetilerek gerçekleştirilmesi; bu kapsamda kütük ve köklerin hasat edilmesinden, birincil ormanların ve ormanın bulunduğu ülkede tanımlandığı şekliyle yaşlı ormanların bozulmasından veya bunların plantasyon ormanlarına dönüştürülmesinden ve hassas topraklarda hasat yapılmasından kaçınılması; büyük ölçekli tıraşlama kesimleri için ormanın bulunduğu ülkede tanımlanan azami eşiklere uyulması; ölü odunun çıkarılmasına ilişkin yerel ve ekolojik açıdan uygun muhafaza eşiklerinin gözetilmesi ve toprak sıkışması da dâhil olmak üzere toprak kalitesi ile biyolojik çeşitlilik özellikleri ve habitatlar üzerindeki olumsuz etkileri en aza indiren tomrukçuluk sistemlerinin kullanılmasına ilişkin gerekliliklere uyulması; ve (v) Hasadın, ormanın uzun vadeli üretim kapasitesini koruması veya artırması.	(iv) Hasadın, sürdürülebilir orman yönetimi ilkelerine uygun olarak ve olumsuz etkilerin önlenmesi amacıyla, toprak kalitesi ile biyolojik çeşitliliğin korunması gözetilerek gerçekleştirilmesi; bu kapsamda kütük ve köklerin hasat edilmesinden, birincil ormanların ve ormanın bulunduğu ülkede tanımlandığı şekliyle yaşlı ormanların bozulmasından veya bunların plantasyon ormanlarına dönüştürülmesinden ve hassas topraklarda hasat yapılmasından kaçınılması; büyük ölçekli tıraşlama kesimleri için ormanın bulunduğu ülkede tanımlanan azami eşiklere uyulması; ölü odunun çıkarılmasına ilişkin yerel ve ekolojik açıdan uygun muhafaza eşiklerinin gözetilmesi ve toprak sıkışması da dâhil olmak üzere toprak kalitesi ile biyolojik çeşitlilik özellikleri ve habitatlar üzerindeki olumsuz etkileri en aza indiren tomrukçuluk sistemlerinin kullanılmasına ilişkin gerekliliklere uyulması; ve (v) Hasadın, ormanın uzun vadeli üretim kapasitesini koruması veya artırması.
--	---	--

	1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar yenilenebilir enerjiye özgüdür ve bu nedenle biyokütle kaynaklı ürünleri kapsamak için uygun değildir. Söz konusu bentler özellikle aşağıdaki hususlara atıfta bulunmaktadır: a) Üye Devletlerin yenilenebilir enerji paylarına ve bunlarla bağlantılı hedeflere katkı sağlanması, b) yenilenebilir enerji yükümlülüklerine uygunluğun ölçülmesi, c) biyoyakıtların, biyosıvıların ve biyokütle yakıtlarının tüketimine yönelik mali destekten yararlanma uygunluğu. Bu nedenle söz konusu hükümler biyokütle kaynaklı ürünlere uygulanabilir değildir. Sürdürülebilirlik ve sera gazı emisyon azaltımı kriterlerine uygunluğa ilişkin sunulan bilgilerin yeterli düzeyde bağımsız denetimine yönelik düzenlemeleri konu alan Madde 30(3), biyokütle kaynaklı ürünlere özgü çerçeve dikkate alınarak gözden geçirilmeli ve uyarlanmalıdır. Bu nedenle söz konusu hüküm mevcut hâliyle doğrudan uygulanabilir değildir.
7	Orman biyokütlesinden üretilen ve 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından dikkate alınan biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları, aşağıdaki arazi kullanımı, arazi kullanım değişikliği ve ormancılık (LULUCF) kriterlerini karşılamalıdır: (a) Orman biyokütlesinin menşe ülkesi veya bölgesel ekonomik entegrasyon kuruluşu Paris Anlaşması'na taraf olmalı ve: (i) Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'ne (UNFCCC), tarım, ormancılık ve arazi kullanımından kaynaklanan emisyonları ve giderimleri kapsayan ve biyokütle hasadıyla ilişkili karbon stokundaki değişikliklerin, ulusal katkı beyanında (NDC) belirtilen sera gazı emisyonlarını azaltma veya sınırlandırma taahhüdünün hesaplanmasında dikkate alınmasını sağlayan ulusal katkı beyanını (NDC) sunmuş olmalıdır; veya Orman biyokütlesinden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları Orman biyokütlesinden üretilen biyokütle kaynaklı ürünler, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından [xxx sayılı düzenlemede] tanımlanan biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine katkıları bakımından dikkate alındığında, aşağıdaki arazi kullanımı, arazi kullanım değişikliği ve ormancılık (LULUCF) kriterlerini karşılamalıdır: (a) Orman biyokütlesinin menşe ülkesi veya bölgesel ekonomik entegrasyon kuruluşu Paris Anlaşması'na taraf olmalı ve: (i) Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'ne (UNFCCC), tarım, ormancılık ve arazi kullanımından kaynaklanan emisyonları ve giderimleri kapsayan ve biyokütle hasadıyla ilişkili karbon stokundaki değişikliklerin, ulusal katkı beyanında (NDC) belirtilen sera gazı emisyonlarını azaltma veya sınırlandırma taahhüdünün hesaplanmasında dikkate alınmasını sağlayan ulusal katkı beyanını (NDC) sunmuş olmalıdır; veya

(ii) Paris Anlaşması'nın 5. Maddesi uyarınca, hasat alanında uygulanabilir olan, karbon stoklarını ve yutaklarını korumaya ve artırmaya yönelik ulusal veya alt ulusal mevzuata sahip olmalı ve raporlanan LULUCF sektörü emisyonlarının giderimleri aşmadığını gösteren kanıt sunulmalıdır; (b) Bu paragrafın (a) bendinde belirtilen kanıtın mevcut olmaması hâlinde, orman biyokütlesinden üretilen biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları; orman tedarik alanı düzeyinde, ormandaki karbon stokları ve yutak seviyelerinin uzun vadede korunmasını veya artırılmasını sağlayan yönetim sistemlerinin bulunması koşuluyla, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından dikkate alınır. 7a. Yerli orman biyokütlesinden biyoyakıt, biyosıvı ve biyokütle yakıtı üretimi; Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin (AB) 2018/841 sayılı Tüzüğü'nün 4. Maddesinde belirlenen Üye Devlet taahhütleri ve hedefleri ile Üye Devletlerin (AB) 2018/1999 sayılı Tüzüğü'nün 3. ve 14. Maddeleri uyarınca sundukları entegre ulusal enerji ve iklim planlarında açıklanan politika ve tedbirlerle tutarlı olmalıdır. 7b. Üye Devletler, (AB) 2018/1999 sayılı Tüzüğü'nün 14(2) Maddesi uyarınca 30 Haziran 2024 tarihine kadar sunulacak nihai güncellenmiş entegre ulusal enerji ve iklim planlarının bir parçası olarak aşağıdakilerin tamamına yer vermelidir: (a) Bu Maddede belirtilen kriterlere uygun olarak, 2021–2030 döneminde enerji amaçları için kullanılabilir yerli orman biyokütlesi arzının değerlendirilmesi;	(ii) Paris Anlaşması'nın 5. Maddesi uyarınca, hasat alanında uygulanabilir olan, karbon stoklarını ve yutaklarını korumaya ve artırmaya yönelik ulusal veya alt ulusal mevzuata sahip olmalı ve raporlanan LULUCF sektörü emisyonlarının giderimleri aşmadığını gösteren kanıt sunulmalıdır; (b) Bu paragrafın (a) bendinde belirtilen kanıtın mevcut olmaması hâlinde, orman biyokütlesinden üretilen biyokütle kaynaklı ürünler biyoyakıtlar, biyosıvılar ve biyokütle yakıtları; orman tedarik alanı düzeyinde, ormandaki karbon stokları ve yutak seviyelerinin uzun vadede korunmasını veya artırılmasını sağlayan yönetim sistemlerinin bulunması koşuluyla, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar bakımından [xxx sayılı düzenlemede] tanımlanan biyokütle kaynaklı içerik hedeflerine katkıları bakımından dikkate alınır. 7a. Yerli orman biyokütlesinden biyoyakıt, biyosıvı ve biyokütle yakıtı üretimi; Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin (AB) 2018/841 sayılı Tüzüğü'nün 4. Maddesinde belirlenen Üye Devlet taahhütleri ve hedefleri ile Üye Devletlerin (AB) 2018/1999 sayılı Tüzüğü'nün 3. ve 14. Maddeleri uyarınca sundukları entegre ulusal enerji ve iklim planlarında açıklanan politika ve tedbirlerle tutarlı olmalıdır. 7b. Üye Devletler, (AB) 2018/1999 sayılı Tüzüğü'nün 14(2) Maddesi uyarınca 30 Haziran 2024 tarihine kadar sunulacak nihai güncellenmiş entegre ulusal enerji ve iklim planlarının bir parçası olarak aşağıdakilerin tamamına yer vermelidir: (a) Bu Maddede belirtilen kriterlere uygun olarak, 2021–2030 döneminde enerji amaçları için kullanılabilir yerli orman biyokütlesi arzının değerlendirilmesi;
---	--

(b) Orman biyokütlesinin enerji üretiminde öngörülen kullanımının, (AB) 2018/841 sayılı Tüzüğü'nün 4. Maddesinde belirlenen Üye Devlet hedefleri ve 2026–2030 dönemi bütçeleriyle uyumluluğunun değerlendirilmesi; ve (c) Söz konusu hedefler ve bütçelerle uyumluluğu sağlamaya yönelik ulusal tedbir ve politikaların açıklanması. Üye Devletler, bu paragrafın birinci alt paragrafının (c) bendinde belirtilen tedbir ve politikaları, (AB) 2018/1999 sayılı Tüzüğü'nün 17. Maddesi uyarınca sundukları entegre ulusal enerji ve iklim ilerleme raporlarının bir parçası olarak Komisyonu raporlamalıdır.	b) Orman biyokütlesinin enerji üretiminde öngörülen kullanımının, (AB) 2018/841 sayılı Tüzüğü'nün 4. Maddesinde belirlenen Üye Devlet hedefleri ve 2026–2030 dönemi bütçeleriyle uyumluluğunun değerlendirilmesi; ve (c) Söz konusu hedefler ve bütçelerle uyumluluğu sağlamaya yönelik ulusal tedbir ve politikaların açıklanması. Üye Devletler, bu paragrafın birinci alt paragrafının (c) bendinde belirtilen tedbir ve politikaları, (AB) 2018/1999 sayılı Tüzüğü'nün 17. Maddesi uyarınca sundukları entegre ulusal enerji ve iklim ilerleme raporlarının bir parçası olarak Komisyonu raporlamalıdır.
1. paragrafın birinci alt paragrafının (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen amaçlar yenilenebilir enerjiye özgüdür ve bu nedenle biyokütle kaynaklı ürünleri kapsamak için uygun değildir. Söz konusu bentler özellikle aşağıdaki hususlara atıfta bulunmaktadır: a) Üye Devletlerin yenilenebilir enerji paylarına ve bunlarla bağlantılı hedeflere katkı sağlanması, b) yenilenebilir enerji yükümlülüklerine uygunluğun ölçülmesi, c) biyoyakıtların, biyosıvıların ve biyokütle yakıtlarının tüketimine yönelik mali destekten yararlanma uygunluğu. Bu nedenle söz konusu hükümler biyokütle kaynaklı ürünlere uygulanabilir değildir. Paragraf 7a, LULUCF Tüzüğü'nün 4. Maddesine ve Üye Devletlerin emisyonların giderimleri aşmamasını sağlama yükümlülüğüne atıfta bulunmaktadır. Karbon hasadı, nihai kullanım şekline bakılmaksızın hesaba katılmalıdır; ancak enerji kullanımından farklı olarak, ürünler için karbonun depolanmasını veya gecikmeli emisyonları sistematik biçimde hesaba katan bir yöntem bulunmamaktadır (hasat edilmiş odun ürünleri hariç). Enerji kullanımında ise karbonun yanma yoluyla salımı sıfır emisyon olarak değerlendirilmektedir. Biyokütle kaynaklı ürünlerle ilişkili emisyonların tutarlı biçimde hesaba katılmasını sağlayan bir yöntem bulunmadığı için bu atıf metinden çıkarılmalıdır. Paragraf 7b, Üye Devletlerin enerji odaklı ulusal enerji ve iklim planlarına atıfta bulunmaktadır. Bu nedenle Paragraf 7b, enerji kullanımının yerine biyokütlenin ürünlerde kullanımını yansıtacak ve ürünlerde biyokütle kaynaklı içerik yükümlülükleri getirilmesine yönelik ileride oluşturulabilecek politikaları dikkate alacak şekilde uyarlanmalıdır.	